

Efectivament, jo, després d'estos anys i després d'accedir a la conselleria, jo he aplegat a una conclusió, i és que el PP mai es va creure la llei d'autonomia personal, mai se la va creure.

I, per tant, en el 2012, Rajoy va materialitzar allò que durant anys hagueren volgut fer, que era tornar a deixar en la cuneta les persones més vulnerables de la nostra societat.

Només aixina s'expliquen els 2.000 milions de retallades en dependència, quan encara estaven incipientment posant en marxa l'autonomia personal per a les persones en situació de major vulnerabilitat i en situació de dependència.

Només aixina s'explica que la Llei 39/2006 diga que el finançament de la dependència té d'anar 50% a l'estat, 50% a les autonomies, i en este moment l'estat ens paga el 18% només del que..., i falta eixe 32% que li falta.

Només aixina s'explica allò dels díhuit valoradors, perquè és molt pitjor, és molt pitjor. Els díhuit valoradors són díhuit valoradors perquè el Partit Popular a la Comunitat Valenciana, l'antic govern, va construir un sistema a esquenes dels servicis socials de base, a esquenes dels ajuntaments.

¿Per què? Per moltes raons. Probablement perquè volien muntar un sistema paral·lel, probablement perquè els treballadors i treballadores socials dels serveis socials de base són gent compromesa, compromesa amb la gent més vulnerable del seu municipi.

I, efectivament, vosté sap com a signant de l'Acord del Botànic, que el primer eix és el de rescatar persones, i ahí està l'aplicació de la llei de la dependència per a millorar la vida de les persones més vulnerables.

Per tant, ¿com ens hem plantejat açò? Tenint en compte a més que la discapacitat, la dependència impacta sobretot no només en les persones que..., este tapó de quaranta-sis mil persones, sinó també en les famílies. I ¿sobretot en qui? En les dones, que són les cuidadores per excel·lència, perquè seguim sent majoritàriament dones les que cuidem.

Per tant, ¿què hem fet per adaptar, primer, el pressupost a les necessitats? I sabem que no és suficient, i tot el consell és conscient, i el primer que és conscient és el conseller d'hisenda. El que hem plantejat és en tres anys desfer este tapó. ¿De quina manera? Augmentant el pressupost, de manera que cada any, d'eixe tapó de quaranta-sis mil persones, ens en llevem quinze mil, fins a cobrir eixes quaranta-sis mil. I tenint en compte també que cada any s'incorporen al sistema set mil cinc-cents persones, més o menys, entre les que entren al sistema i les que ixen perquè, lamentablement, ens van deixant.

I en eixe sentit, nosaltres volem cobrir amb l'actual pressupost, si finalment Les Corts l'aproven, que saben que n'hi ha una apujada del 67% d'ajudes directes a la dependència, que estan fetes perquè estes persones s'incorporen, anem a intentar que el sistema absorbisca cada any més de vint-i-dos mil persones. De manera que en tres anys, en acabar la legislatura, almenys, eixe tapó hajam acabat amb ell i estigam incorporant les persones tal com fan la sol·licitud, que seria el lògic. El lògic és que una persona fera una sol·licitud i en un termini de dos-tres mesos eixa persona tinguera recurs, tinguera una prestació, tinguera una cuidadora professional o no professional. Val.

Al marge d'això, a més, la línia de prestacions econòmiques del sistema valencià que hem dotat amb més d'eixe 67%, el que anem a pagar a màxims són als cuidadors no professionals, que fins ara havien estat també molt maltractats.

Hem acabat amb el tema de la retroactivitat, la suspensió de la retroactivitat i el fraccionament de la retroactivitat. En este moment, les persones que s'incorporen al sistema cobren íntegrament la retroactivitat, que moltes vegades estem parlant de dos o de tres anys, que és el que ha tardat l'antic govern en donar una resposta.

Per tant, si mantenim esta inversió sostinguda, com dic, a final de legislatura haurem acabat amb el tapó.

I també un últim apunt, i és que sap vosté que hem derogat completament el copagament en centres diürns –en la proposta, si vostés al final l'aproven, ¿eh?, esta és la proposta del govern–, i que amb l'aportació suplementària en centres residencials, és a dir, en centres nocturns, se millora substancialment la capacitat adquisitiva per a una vida digna de les persones usuàries, se'ls deixa les pagues extraordinàries que fins ara se'ls confiscaven i farem que, almenys en Nadal de l'any que ve, se puguen tornar a donar les estrenes als nés ara que s'acosten estes dates.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

La següent pregunta número 96 s'ha demanat que se conteste per escrit.

Per tant, passem a la pregunta número 197, que formula el diputat Alberto García a la vicepresidenta del Consell.

Té vosté la paraula, senyor García.

El senyor García Salvador:

Senyora vicepresidenta, segons l'enquesta de població activa, a gener de 2015 hi havia noranta-una mil sent-cents famílies valencianes sense ingressos, només per darrere d'Andalusia amb cent huitanta-nou mil i Catalunya amb cent dos mil sis-cents.

La pregunta és: ¿quines mesures concretes està posant en marxa la conselleria en favor de les famílies que no tenen cap tipus d'ingrés?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

Per a contestar, té la paraula la vicepresidenta. Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyor García per la pregunta.

Efectivament, el Consell és conscient de l'emergència social que hem heretat, d'unes polítiques que han deixat en la cuneta milers de persones i de la necessitat de protegir el dret de totes les persones, especialment les més vulnerables –i sap vosté que és el primer eix de l'Acord del Botànic el de rescatar persones.

Per això, volem assegurar la protecció de les persones i famílies sense ingressos, finançant programes per a la seua atenció, tant de cobertura de necessitats bàsiques, com l'allotjament, assegurances, acompanyament, emancipació i inclusió, a través dels servicis socials municipals com a través del suport financer a programes desenvolupats per entitats del tercer sector, que sap vosté que són estes entitats que no tenen ànim de lucre i que fan un gran treball d'acció comunitària.

La política que el Consell desenvoluparà sobre l'empobriment en general, considerant-la com a un fenomen a pluralitat de causes, que afecta de manera múltiple la situació vital de les persones i el seu desenvolupament en els àmbits familiars, laborals i socials. I partix d'un enfocament pluridimensional, d'una perspectiva preventiva que es concreta en cada situació en què s'intervé des dels servicis públics.

És l'objectiu d'esta conselleria enfortir i millorar l'estructura pública de la xarxa de servicis socials general, amb l'objecte que tota persona tinga garantits els drets que li són

propis i puga viure en condicions que garantisquen la seua dignitat com a ser humà.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Per a acabar de formular la pregunta, senyor García, té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

Senyora vicepresidenta, jo és que voldria parlar també d'ocupació en esta pregunta. Quan li comento açò, jo entenc que este tipus de famílies, si fem una radiografia, vindran a ser famílies on els caps d'eixes famílies poden tindre una escassa o nul·la formació, poca formació, una edat quaranta-cinquanta anys, per dir alguna cosa, i que tenen molt difícil reincorporar-se al mercat laboral. ¿Val?

Està molt bé això del serveis socials, però s'han de reincorporar al mercat laboral. Una persona no pot estar a casa veient la família que no vénen ingressos i no se pot sentir inútil. Aleshores, jo vullc que me diga, ja baixant al concret, perquè vostés porten mig any governant... Aleshores, ara és el moment un poquet de..., bé, un moment d'apretar la *tuerca* ja comença a ser... (*Rialles*)

Aleshores, ara jo voldria que me concretara tres... ¿Vosté me pot dir per exemple...? O ¿els pot dir a esta gent que tenen difícil incorporar-se al mercat laboral, tres nínxols d'ocupació que vostés hagen pensat que poden ser possibles, que això els permetrà a esta gent incorporar-se al mercat laboral? Tres només.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies, senyor García.

Per a contestar, té la paraula la vicepresidenta.

Quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Molt bé.

Gràcies, senyor president.

Bé, comence pel que són competències pròpies meus, val? I, després, entrem en la resta.

Jo no vaig a defugir de la seua pregunta. Però, competències pròpies. Mire, quan una persona està en la situació d'emergència social que vosté està descrivint, el primer que necessita és establir la seua situació d'emergència; el primer que necessita és que li lleven l'angoixa; el primer que necessita és donar de menjar als seus fills. I per això els servicis socials són fonamentals. I el desmantellament que s'ha fet dels servicis socials és, senzillament, obscé.

Per això, nosaltres anem a apostar per la renda garantida de ciutadania, que és una renda per a persones que estan en esta situació; que l'hem incrementat en el projecte de pressupostos, si vostés mos donen la confiança, en un 35%; que estem ja treballant en el canvi de la llei perquè siga un dret subjectiu, de manera que cap persona al nostre territori tinga menys dels ingressos que establím en una llei com a dret subjectiu. Això és fonamental, perquè això els estabilitza. Perquè no pot haver-hi inserció laboral d'una persona que comença el períple pel matí i se'n va del banc d'aliments a la Creu Roja, i de la Creu Roja a Càritas, i de Càritas als servicis socials, i torna al banc d'aliments... En eixa situació, no se pot fer inserció laboral, perquè l'angoixa és: ¿què men-

jaran els meus fills demà? Aleshores, estabilitzem-los amb polítiques com les que estem duent a terme en la conselleria.

Sap vosté també que ahir férem públic el pla de lluita contra la pobresa energètica, que va a suposar que la gent en hivern no haja de passar fred, que no li puguen tallar el gas, la llum o l'aigua i que pugam assentar les bases estables d'una vida digna.

A partir d'ahí, els programes d'acció comunitària els hem doblat en el projecte de pressupostos. Perquè tenim també diversos perfils d'exclusió social. Està un perfil d'exclusió social que és recent, de persones que fa set anys tenien un treball, que tenien uns ingressos estables, que podien fer vacances. I està un perfil molt més..., de desestructuració familiar, de més marginalitat, que també hem d'atacar, i on les entitats del tercer sector treballen molt bé, entitats com Càritas, entitats com el Casal de la Pau –que els convide que vagen vostés a vore'l–, etcètera, perquè eixa part de la societat també s'ha d'atendre.

I, després, està el tema de l'ocupació. Jo coincidisc completament amb vosté. No li diré ni les xifres, perquè si no perc temps i no entre en l'últim que m'ha preguntat, no?

Nosaltres entenem..., este govern entén que, primer, hem de millorar la productivitat de les empreses perquè les empreses puguen pagar millor i puguen contractar més gent. I això se fa amb R+D+I; no se fa en la competitivitat que mos ha ensenyat el dogma neoliberal, perquè sempre n'hi haurà algú en este planeta disposat a treballar per menys diners. Per tant, augmentar productivitat és R+D+I, és coneixement i és posar inversió en allò que ens fa millors, no que ens fa més barats.

Segon, transició ecològica de l'economia. És fonamental. N'hi ha nínxols d'ocupació en la transició ecològica de l'economia, en la descarbonització de l'economia, que poden crear milers de llocs de treball al nostre país. ¿Que requerixen formació?, efectivament, i ahí està el tercer eix –me n'ha demanat tres.

El tercer eix, conselleria d'economia. També el convide perquè el conseller li ho conte, però jo li ho conte. Doscents milions en plans de formació, sobretot per a eixes franges d'edat que s'han quedat fora del mercat laboral, en un moment on la bombolla immobiliària treia la gent jove del mercat laboral, amb la promesa de salaris estratosfèrics, i abandonaven el sistema educatiu; i ara s'han quedat sense formació i sense treball.

Me n'ha demanat tres. Ací té els tres.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

He donat més temps perquè el senyor García no ha esgotat el seu temps. Però d'una pregunta de família sense ingressos hem anat al mercat laboral, em pareix bé.

Continue vosté, senyor García, amb la següent pregunta, que és la 211, també a la vicepresidenta. Aixina que...

Quan vosté vullga.

El senyor García Salvador:

Sí. La pregunta és: ¿en base a quins criteris s'assignen les subvencions de la línia de l'Ivaj per a facilitar el transport públic a jòvens usuaris del Carnet Jove? I, ¿per quins motius ha disminuït l'assignació a l'EMT València i a Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana en l'annex de dita línia?

El senyor president:

Gràcies, senyor García.

Vicepresidenta.